

De kameleon.

Je bent in de dierentuin.
Achter het glas zit een kameleon.
“Kijk”, zegt papa, “daar zit hij”.
Maar je ziet hem niet.
“Kijk dan, daar op die tak”.
Je volgt de hand van je vader.
Ja, nu zie jij hem ook!
Hij heeft dezelfde kleur als de tak.
Daar loopt de kameleon.
Hij gaat op een blad zitten.
Nu wordt hij groen.
Dat is leuk.
De kameleon heeft dezelfde kleur
als zijn omgeving.

Lijk jij op een kameleon?
Nu moet je lachen.
Ik verander niet van kleur, zeg je.
Je hebt gelijk.
Maar als iemand op het plein een vloek zegt...
Zeg jij er dan wat van?
Of doe je net als de rest.
Net of je het niet hoort.
Dan heb je dezelfde kleur als die anderen.
Je past je aan, aan de anderen.
Net als de kameleon.

Als je van de Heere houdt,
als je hart van de Heere is,
mag je kleur bekennen.
Dan kom je ervoor uit dat je anders denkt.
Dat is moeilijk!
Maar je hoeft het niet alleen te doen.
De Heere wil je helpen.

Ga maar eens met dit versje
voor de spiegel staan.
Je ziet jezelf en opeens
kun je de moeilijke woorden lezen.

blim es overloeg
schenk ik zo'n
A wat ontploekt
op mijn trouwwoord
gibsonijv lijM nevzie
brom ewu tneqO

Zó wil de Heere jou helpen.
Omdat Hij het beloofd heeft!
Kleur de kameleon maar in felle kleuren
En denk aan de opdracht die de Heere je geeft:
Maar gij, maar jij, geheel anders...
Laat maar zien, laat maar horen
dat je veel van Hem houdt!

